

גָּלוּגָוֹת לְעִוּן בֶּרֶשֶׁת הַשְׁבָּוֹעַ
עֲדִיכָּפָטָם בֵּרְדִּי גַּחְמָה לִרְבּוּבִּץ
רוּאֵל עַיִּינָה מַסְלֵל תּוֹרָה וְהַסְכֵּלָה לְמַבּוֹגָרִים וְלִגְנוּעָר
הַסְּתָדְרוֹת נָעֵז מַזְחִיחִי אֶבְּמַרְקִיךְ
מַהְדוֹרָה מִזְחָדָת בְּצָבֵיל הַסְּתָדְרוֹת הַצְּרוֹנִית חַולְמִיחָה
הַמְּלֻקָּה לְחַנּוֹן וְתְּרַבּוֹת תּוֹרָן יְרָם בְּגַוְלָה

פרק י"ד

שלח (הַשְׂיִיר)

א. سؤال כללי בחטאו של דור המדבר.

שָׁחֵר חַזְרָבוֹת נְחָנוֹת בְּסֶפֶר עֲקָרָת יִצְחָק לְחַטָּאוֹת צָל דָּרָה המדבר (לא כל חַטָּאוֹת).

וְאֵלָה דְּבָרָיו:

לֹא רָצָו בָּאָרֶץ חַמְדָה, מִזּוּם רַמְאִיסָה עַלְיָהוּ... וּמְאוֹת הָאָרֶץ הַיָּאָה
אָכָר פָּמָר עַלְיָנוּ לְכָלָוחָנוּ בְּכָל הַדָּרוֹת, וּבְבָבוֹרוֹ גַּלְיָנוּ מַפְלָגָה
וְגַחְחָנוּ מַעַל אַרְמָתָנוּ וְהַיָּנוּ חַדְשָׁה לְאַכְנָנוּ, לְעֵג וּקְלָס לְפָטְבָּה
וְאֵין צָוֵם מִכּוֹא לְצָרָב אֶל סְלָמוֹתָנוּ כִּי אָם בְּסָבָגָנוּ אֶלְיהָ

ובמקורה אחר

וְמַחְרֵר הָאָרֶץ הַגְּדוֹלָה הַזָּהָר אַזְרָר פָּלָה לְטַבָּיו יַחַלְלָה בְּגַזְזָר פְּלִירָה, גַּדְרָה
לֹא רָכְלוּ בְּפָרָה, כִּי לְכָאָוָרָה מַה אַזְבָּחָת לְיִחְבָּחָה וְעַמְּסָה יַמְּסָה בְּאַנְגָּרָה
טוּבָה אָרֶץ זְבָת חַלְבָּה וְדָבָבָה, וְהַלָּא הַיָּאָה שִׁיקָּר הַסְּפָכוֹת הַזְּמָנָרָה
אֶלָּא קְדוּס יִשְׁرָאֵל, הַטָּבָבָם בְּחִרְיוֹם הַמְּרֻבָּלִים וְהַמְּאַרְשָׁרִים, הַמְּפָרָדִים
לְהַמְּעַמְּדָם עַל הַתּוֹרָה; וְזֹאת הָאָרֶץ הַקְּדוֹדָה, אָכָר צָנִי הַפְּנִינִים יַחְדָּה
מַדְרָגוֹת הַסּוֹלָם לְעַלְוָתָה... וּבְנָדוּרָה אַחֲרָה מַעֲלָתָה אֶלְוָה חַדְרִים גָּנוֹן פְּסִילָה
כָּמוֹ שָׁאַמְרָא בְּפִיהם "לֹא נָנוֹלֶל לְעַלְוָתָה", כִּי אֵין חַפְצָם לְעַלְוָת לְרָתָא
אַרְצָות חַדְרִים וְאַמְרָא "גַּתְהַה רָאֵס וְגַתְהַבָּה מַצְרִימָה", כִּי הַלָּא רַדְעָה
יַדְרִידָה אֶל אָרֶץ לְאַמְטוֹרָה...

1) מה הבדל בין שחורי תסבוכותינו?

2) מה הם הפסוקים בפרקנו (או במקומם באחריותם בפרקנו) טבאות וטפנות של דרכיו על בעל הפקדה?

xx 3) האם סוטה הוא בטעובתו הטעינה מפסותו צל מק"א או לא?

ב. גַּוְלָמָה הַיְיָ מְבִיא אַוְתָנוֹ אֶל הָאָרֶץ הַזָּהָר לְגַפֵּל בְּחַרְבָּה גַּשְׁיָנוּ וְטַפְנוּ יִהְיֶה לְבָזָן

בכל עקרות יצחקו:

"וְלִמְמָה הַיְיָ מְבִיא אַוְתָנוֹ אֶל הָאָרֶץ הַזָּהָר לְגַפֵּל בְּחַרְבָּה" לְרַשְׁתָּה מְחַזְּקָה תְּחִלָּה
לְנַשְׁרָגָנוּ וְטַפְנוּ. רַפְזָבָן אַוְתָנוֹ בְּמִדְבָּר הַזָּהָר וְאֵם יִסְתְּבָנָה בְּבָאָן הַגְּנָזִים
וְהַטָּף לְפָנֵי מַלְכֵי אֶלְוָה הָאָרָזָות, שְׁרָבָ�וּן עַלְיָנוּ, נַשְׁרָגָנוּ וְטַפְנוּ יִהְרָא
לְבַז וְלֹא נָחוֹס לְחַטָּה וְנָבָד בְּזָה מַאֲכָר גַּפְוָל בְּחַרְבָּה לְרַבָּת מַפְכָּנָה לֹא
וְכָשֵׁר גַּעַתָּה חַבְבָּנוּ כָּל הַחַבְבָּנוֹת וְהַחַדְרִים סְבָכָאָן, נַמְפָא שְׁפָנָבָן מַזְהָה
לְצָרָב מַצְרִימָה. וַיְהִי הַסְּעָבָדָה לְהַתְּחִירָת הַרְעָב בְּמַעֲוָתָנוּ

1) מה היא הפליאה הסגנונית שאורתה רזה ליטבָה?

xx 2) بما סוטה הוא מפסותו סל מקרא?

ג. سؤال ודרישות ברוחו:

1) א. ד"ה כל העדה: ראשיו סנהדראות

(א) מנירן לו לר"ס"ר צצחו פרודוטו

(ב) למה לא יופט מלחת "ערמה" כל בנטורה ג", וירפהנו כבמ'קונט' בז'ירקה ג", י"ג

ד"ה עדות יסראאל?

xx 2) ב. לו מתנו: הלואי
במה שפרחה כבר בבראשית כ"ג י"ג ר"ה אל און
אתה לו צמגן וחו זר ורטחת כ"ה ל' ק"ז י"ה
לו ריהי דבריך?

(א) מה ראמ ר"ס"ר מלחת "לגב" בנטו למתק לא-צמגן
ולפרה שבטו ולמה לא יסתתק במת שמייה
ביבראית מ"א מ"א ד"ה נתני אונט' בנטו
ר'ח (ו' ס"ט ש' א"ר דברו?)?

xx(b) למה לא יתפקיד ר"ס"ר באנ בסטוטו סל מקרא
מדוע ראה להב יא כ"ג א"ר מה שמייה צמגן

*/.

(שלט מטהרין)

xx(g) מה רמז מזאו רבוי תרגנו כאן לעברת זרחה?
(הבנייה דבורי חז"ל אלה ע' ברכרי הרמב"ן)
ש"ו ל' שהועתקו בסוף השאלת ג')

(ב) היכן בתמ"ך מצינו "צל" בהוראה מסאלת
כשרים שביהם מתו, אוירוב
שהיה בגין עקריהם; ד"א: xx(b) למה לא תתקף רשות בפרושו הראשוני
כלו של המקום סר וודר ד"א?
עליה ס.

לפאללה ד'(ג) רבנן ט"ו ל' ר"ה אשר העסה ביד רמה . . .
ויהי סעור החותם (ט"ו כ"ב) "וכי תשגור"
ללאת אחריו אלוהים אחרים "בלא תעסס" דבר
מכל מצאותה, כר המורה באלוות זו לאתו. כבר
הוא בטל אצלו כל מה צווה הטם הנכבד בין
במצאות לא תעשה; שם יוכן בין יוכן כלום;
יראותו ומצוותו וכל צוותם איננו כלום;
ובאה זאת הפראה להללים בתרות כהנים דין
סגחת עכו"ם . . . ונכנסת באנו (בפרשת זלח)
בעבורם מרו דבר ה' ואמרו: "נתנה ראש
ונצובה מצרימה" לרווחם סם במצרים כאסר הין
בראשם ומינה בלא תורה ובלא מצוות.

לפאללה ד' זיהוטם בין גוון; וככל בן יופונה מן התירום את הארץ קראו בגדריהם.

בגדרכם:
בד ראמ"ר האומר: מי את יהוּעַ וכָּל לְפָאֹת מִזְחָה זֶה – קריית
בגדרכם, – מה טלא פסוך כל גדויל רסודאל? (הכונה למזה ואחרון
והזקננים) ואמר הסטם, כי לא היה זה לצד החשברון עמן יויה
מכל גבולי ירושלים, אלא לצד היישוב מן התירום, שתרו אורחה וראו
מעלה. גם נחכוין בזה לומר, כי נחכוין בקיימות זו להרעים,
לומר: "אלו חרו את הארץ וקראו בגדייהם על מאיסתה, בעין
ישראל" וע"כ רחמיוס רברוי המרגלים.

שני קניין בפסוק רזה בעל אוור החירום לירוב בדרכיו. אלו הם

לה. ט ביר לחמננו שם סר צלם

ראב"ע ד"ה כי לחמננו הם: נאכלם ללחם וכן (בתחלים י"ד) "אוכלי פְּנַצְּבָנָה"

" סר צלם : כי הגיבור אם אין לו מגן צירגן יפליו וריהיע צל
לו – לבו ירא".

אברבנאל לחמננו הספר צלם: הוא מליציה נכבודת צהיר כנוגדים כמו המן
לחמן טל ירושלים, – כאשר ספר הצל מעליו,
בעלות הספר רוחם המם וגמס" (צמות ט"ו)
כן רהבו רוכבי הארץ.

1. מהר מעתה של אברבנאל על פרשו של רצ"י ושל ראב"ע

xx2. החולל להבירה סעד מפסוק בנבירותם לפרו צל אברבנאל

השׂבֵדָה המסומנת × קוזה והמטומנות × קוזה בירח וענה כל אחד לשני הבנות.
שׂבֵדָה י"ט לשלגת לנחמה לרוכביך, ההסתדרות הציונית העולמית, המלכה לחנוך
בלזבזות ותחרוגרים בגולה, ירושלים ת.ד. 92,